

ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ

ಕರಿಬಸವನಗೌಡ. ಜಿ¹ ಮತ್ತು ಡಾ.ಬಿ.ಎಸ್.ಸುದೀಪ್²¹ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ²ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು

ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಜಿಎಸ್‌ಎಸ್‌ಕಲಾ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು

Abstract:

ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸುವಾಗ ವಾಸ್ತವದ ಸಂಗತಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಫ್ಯಾಂಟಸಿ ಅಂಶಗಳಾಗಲಿ, ಜನಪ್ರಿಯ ವಿಷಯಗಳಾಗಲಿ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ದೂರವಾದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಫ್ಯಾಂಟಸಿ, ಜನಪ್ರಿಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಅಂಶಗಳು ಬದುಕಿನ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಾಗ ವಾಸ್ತವವಾಗುತ್ತವೆ, ವರ್ತಮಾನದ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಭಾಷೆಯ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಆಡು ಭಾಷೆಯು ಸಿನಿಮಿಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿನ ಸೊಗಡು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅದು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ಸೂರಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

Keywords: ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ಸೊಗಡು, ಗಾದೆಮಾತು, ಸಂಭಾಷಣೆ, ವರ್ಣನೆ.

ಹಿರಿಕೆ

ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ ಅವರು ಮೂಲತಃ ಕಥೆಗಾರರು, ಕಾದಂಬರಿಕಾರರು, ಕವಿಗಳೂ, ನಾಟಕಕಾರರು, ಅನುವಾದಕರಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಾರರಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಸೂರಿಯವರು ಹಲವಾರು ಸಮಾಜಮುಖಿ ಆಶಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಲವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಸೂರಿಯವರು ನಂತರದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗಿನ ಜನಪ್ರಿಯ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಗೊಂಡರು.

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಥನವನ್ನೇ ಪ್ರಧಾನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಸೂರಿಯವರು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಹೆಜ್ಜೆಗುರುತುಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ವಿಶೇಷ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸೂರಿ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣಗಳ ಸ್ವರೂಪ
ಕಾದಂಬರಿ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಕೂಡ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪಾತ್ರಸೃಷ್ಟಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯ. ಇದು ಕಥಾ

Please cite this article as: ಕರಿಬಸವನಗೌಡ. ಜಿ ಮತ್ತು ಬಿ.ಎಸ್.ಸುದೀಪ್. (2024). ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ. ಸೃಜನಿ: ಇಂಡಿಯನ್ ಜರ್ನಲ್ ಆಫ್ ಇನ್ನೋವೇಟಿವ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಅಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್, 3(2), 149-163

ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ತಂತ್ರದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ವಸ್ತು, ಧೋರಣೆ, ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೃತಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು, ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಲವು ಬಾರಿ ಲೇಖಕರ ಹೆಸರೆ ಮರೆತು ಹೋಗಿ, ಲೇಖಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪಾತ್ರಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಕೃತಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಓದುಗನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತವೆ.

ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿಯವರ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮತ್ತು ನಲವತ್ತು ಅನುವಾದಿತ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪಾತ್ರಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿವೆಯೆಂದರೆ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಗುಣ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಗಳೇ ಕಾರಣ. ಸೂರಿಯವರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅವರು ಕೃಷಿ ಸಹಾಯಕ ಅಧಿಕಾರಿ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಸೃಷ್ಟಿಯೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿದೆ. ನಾಯಕ, ಖಳನಾಯಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಿದ್ಧಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಬದುಕಿನ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ನಿಜವಾದ ನಾಯಕರನ್ನು ಸೂರಿಯವರು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಬಗೆ ಅನನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಆಡುನುಡಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ಸೊಗಡು

ಕಾದಂಬರಿಯ ವಸ್ತು, ತಂತ್ರ, ಧೋರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೃತಿ ಎಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಯುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗನಿಗೆ ಸಂವಹನವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕನ ಪ್ರಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸೂರಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕಥನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಹಿಸುವ ಎಚ್ಚರದಿಂದಾಗಿ ಇಂತಹ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸೂರಿಯವರು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡ ನಿರೂಪಣೆಯ ಭಾಷೆಯು

ಆಡುಮಾತಿನ ಸೊಬಗಿನಿಂದ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ಹದವಾದ ಬೆರಕೆಯಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಓದುಗನಿಗೆ ಸಂವಹನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡ ಅವರ ಭಾಷೆಯು ಸರಳವೂ ಆಕರ್ಷಕವೂ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಪಾತ್ರಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಪೂರಕವೂ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಅವರ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಾದ 'ತೋಟದ ಮನೆ' 'ಶಾಪ' ಮತ್ತು 'ಹೊಸ ಚಿಗುರು' ಇವು ಅವರ ನಿರೂಪಣಾ ಕ್ರಮ, ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಿಂದ ಗಮನಸೆಳೆಯುವ ಕಥಾನಕಗಳಾಗಿವೆ. ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅವರ ತೋಟದ ಮನೆ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿನ ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

“ಎಲ್ಲೋಗಿದ್ದ ಈಟೊತ್ತು”-ಕೇಳಿದಳು ಹನುಮಕ್ಕ.

“ಜೋಯೀಸರ ಹಿತ್ತಿಗೆ ಆಲೇಸೊಪ್ಪು ತರೋಕೆ”

“ನಿಮ್ಮಕ್ಕೆಲ್ಲಿ?”

“ಆಗ್ಲೇ ಕಲ್ಲಕ್ಕನ ಜೊತೆ ಬಂದ್ಲಲ್ಲಾ?”

“ಯಾವ್ ಕಲ್ಲಕ್ಕನ ಜೊತೆಗೂ ಬರ್ದಿಲ್ಲ .ಅಂಗಾದ್ರೆ ಕಲ್ಲಕ್ಕನ ಮನೆಯಾಗಿರಬೇಕೇನೋ ವೋಗಿ ಕರಕೊಂಡ್ಲಾ ವೋಗ್.”-ಎಂದು ಆಗ್ರಹಪಡಿಸಿದಳು ತಾಯಿ.”¹

“ಪಾಪಿ ಮುಂಡೇ ಮಗ್ಗೆ, ನನ್ನ ಮಾನ ಕಳ್ಳೆಲ್ಲೋ!ಯಾವ್ ಮಕ ಇಟ್ಕೊಂಡ್ ನನ್ನ ಗಂಡ್ಲಿಗೆ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಲಿ? ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ, ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡಾಕಿಲ್ಲಾ, ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಳ್ತೀನಿ, ಚಾವ್ವಿತಾವ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಸೇರಿಸ್ತೀನಿ. ಪೋಲೀಸ್ಕೋರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನಿಂಗೇ ನೇಣಾಕಿಸ್ತೀನಿ”²

“ಏನಮ್ಮಿ ನಿಂಗಿ. ನಿನ್ ಗಂಡನೆ ಮಾದಿಗರ ಲಚ್ಚಿನ ಭಾವಿಗೆ ನೂಕಿದ್ದಂತೆ ನಿಜವಾ?” ಕೇಳಿದಳು ಒಬ್ಬಾಕೆ.

“ನಿಜವಂತೆ ಕಣೆ, ಅಮ್ಮೆ ಕೈಯಾರ ನೂಕಿದ್ದಂತೆ! ಅಪ್ಪ ಕೈ ಸೇದ್ದೋಗ ಅಮ್ಮಿಗೆ ರಾವ್ ಬಡಿಯ” ಎಂದಳು ನಿಂಗಿ.

“ಕಾಳನ ಮೈ ಜುಮ್ಮಂದಿತು!” ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಿವಿ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತ.

“ಅದೆಂಥಾ ಕಲ್ಮನೆ ನಿನ್ನೆಂದೆಂದು ?”

“ಆ ಮೂಳಗ ಆ ಧೈರ್ಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು ಬಿಡು ನಾಗಕ್ಕೆ ಐದಾನಲ್ಲ ಕಿರಾತ್ಕ ಉಗ್ರಪ್ಪ ಅಮ್ಮೆ ಕುಮ್ಮಕ್ಕೊಟ್ಟು ಅಂಗಾಂಡಿದ್ದಂತೆ ಇಪ್ಪ ಮಂತನಾಳಾಗ, ಅವ್ರ ಬಾಗ್ಗಿಗೆ ಕಲ್ಮನೆ ಬಡಿಯು.”

“ನಿನ್ ಗಂಡನೆ ನೀನೇ ಸಾಪಾಳುಸ್ತಿಯಲ್ಲೇ ನಮ್ಮವ್ವ.”

“ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಯಾರಾದ್ರೇನ್ ಬಿಡಕ್ಕೆ ಅವರ್ ನೆಗೆದ್ ಬಿದ್ದೋಗ” ಎಂದು ಸಾಪಾಳಿಸಿದಳು.”³

“ಬಾಂಜೋತ್, ಲೌಡಿ ಲಚ್ಚಿ ತುಂಬಿದ ಪಂಚಾಯ್ತೀಲಿ ನನ್ನನ್ನ ಸಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟು; ಅವಳಿಗೊಂದು ಕೈ ತೋರಿಸ್ತೆ ಇದ್ದೇನಾ”? ಎಂದು ಉಗ್ರಪ್ಪ ಹಲ್ಲು ಮಸೆದ.

“ಹಲ್ಲುಟ್ ನನ್ನಕ್ಕು ಎಲ್ಲಾಸೇರ್ದುಂಡು ನನ್ನಿಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸ್ಪಿಟ್ಟು” ಎಂದು ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿದ ಪುಟ್ಟ”⁴

“ಈ ಬಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿಗೋಯ್ದೆ ...?” ಕಂಡಕ್ರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

“ಪಾಣಾಜೆ”-ಎನ್ನುತ್ತ ಆತ ಕೈ ಚಾಚಿದ.

“ಇದೆಂಥ ವಾಸ್ನೆ ಮಾರಾಯ್ತೆ ?” ಡಿಸೆಲ್ನ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ.

“ರಿಪೇರಿ ಆಗಲಿಕ್ಕುಂಟು ಏನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ಎರಡು ಘಂಟೆ ಬೇಕಾಗ್ತದೆ ಮಾರಾಯ್ತೆ ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿಲೂಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಹುದಲ್ಲವೋ ಹಾ...!”⁵

“ತಥ್ ಇವ್ವವನ, ನಮ್ ಕಡೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಅರವಂಟಿಗೆ ಇಡ್ನೋರಿತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೂ ಬರ. ಇದೇನು ಸುಡುಗಾಡು ದೇಶವಪ್ಪ”⁶

ಈ ಮೇಲಿನ ಸಂಬಾಷಣೆಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ‘ತೋಟದ ಮನೆ’ ‘ಶಾಪ’ ಮತ್ತು ‘ಹೊಸ ಚಿಗುರು’

ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮುಗ್ಧತೆ, ಅಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಅವರು ದಿನನಿತ್ಯದ ಆಡುನುಡಿಗಳ ಸೊಗಡನ್ನು ಸೂಸುತ್ತವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ ಈಟೊತ್ತು, ಮಕ, ಚಾವ್ವಿತಾವ, ಸೇದ್ದೋಗ, ರಾವ್‌ಬಡಿಯ, ಮೂಳ, ಮಾರಾಯ್ತೆ, ತಥ್, ಇವ್ವವನ, ಅರವಂಟಿಗೆ ಈ ಮುಂತಾದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಓದುಗರಿಗೆ ಒಮ್ಮಲೇ ಅರ್ಥವಾಗಲಾರವು. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಬದುಕನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಾಗ ಹಳ್ಳಿಯದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮೇಲಿನ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳ ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಾಗುವುದು ಸಂಬಾಷಣೆಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗೆಯೇ ಲೇಖಕಿ ನಡುನಡುವೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕವಹಿಸಿ ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ ಇದ್ದರೆ, ಇತರ ಓದುಗರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಸೂರಿಯವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕ್ಲಿಷ್ಟತೆಯಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಕೃತಕ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆನುಸಾರವಾಗಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿವೆ. ಸೂರಿಯವರು ಅವರ ಒಬ್ಬ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ನುಡಿಗಟ್ಟನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ನೈಜವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾತ್ರವು ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂದು ನಿಂತಂತೆ ಬಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಮೇಲಿನ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಬೇರೆ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆನ್ನಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಲೇಖಕ ಇಂತಹ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಓದುಗರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ದಿನನಿತ್ಯ ಜೀವನ ಇಲ್ಲಿ ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಸೂರಿಯವರ ಶೈಲಿಯೂ ಹೊಸ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನುಡಿಗಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಆ ಭಾಷೆಯ ಅಡಂಬರದಲ್ಲಿಯೇ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಗೌಣಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಪಾಯದಿಂದ ಲೇಖಕರು ಪಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಈಟೊತ್ತು, ಮಕ, ಚಾವ್ವಿತಾವ, ಸೇದ್ವೋಗ, ರಾವ್ ಬಡಿಯ, ಮೂಳ, ಮಾರಾಯ್ತಿ, ತಥ್ ಇವ್ವವ್ವನ, ಅರವಂಟಿಗೆ ಮುಂತಾದ ಪದಗಳು ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಬೈಗುಳುಗಳಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಜನಾಗದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅವರಣಗಳೂ ಹೌದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಬದುಕೇ ಹಾಸ್ಯ, ವಿಡಂಬನೆ, ಬೈಗುಳುಗಳಿಂದ ಕೊಡಿದೆ. ಆ ಬೈಗುಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೇಡಿನ ಭಾವನೆಯಿರದೆ ಚುಚ್ಚುವ ಗುಣವಿದೆ; ಬಹಳ ಬಿರುಸು ನುಡಿಗಳೆಂದೆನಿಸಿದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷದ ಬದಲಾಗಿ ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ.

ಗಾದೆ ಮಾತು

ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಗಾದೆ ಸುಳ್ಳಾದರೂ ವೇದ ಸುಳ್ಳಾಗದು ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ, ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಜನಸಮುದಾಯದ ಅನುಭವದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಗಾದೆಗಳು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಪದರಿಂದ ಬಂದ ಈ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳು ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ.

ಗಾದೆ ಮಾತು ಬರಹಕ್ಕೆ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ನಿರೂಪಣಾ ವಿಷಯದ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಜನಸಮುದಾಯದಿಂದ ಬಂದ ಜನಪದರ ಗಾದೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಧ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಗರಜೀವನವನ್ನು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ತೋಟದ ಮನೆ' 'ಶಾಪ' ಮತ್ತು 'ಹೊಸ ಚಿಗುರು' ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಹಳ್ಳಿ ಜೀವನದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇವರ ಎಲ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳ ಬಳಕೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ತೋಟದ ಮನೆ' 'ಶಾಪ' ಮತ್ತು 'ಹೊಸ ಚಿಗುರು' ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ ಕೆಲವು ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

“ಕೃತ್ತಿಕೆ ಮಳೆಗೆ ಕುರಿತಷ್ಟು ಎಳ್ಳು”

“ಕೃತ್ತಿಕೆ ದನಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯು”

“ರೋಹಿಣಿ ಹೊಯ್ದರೆ ಹೋಣಿಯೆಲ್ಲಾ ಮಳೆ”

“ವಕ್ಕಲಿಗನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ಕುಟ್ಟಿತು”

“ಪುಷ್ಪ ಹುಸಿಯೊಲ್ಲ”

“ಆಶ್ಲೇಷ ಮಳೆ ಕೈತುಂಬಾ ಬೆಳೆ, ಅಸಲೆ ಮಳೆ ಸೊಗಸು ಬೆಳೆ, ಬಂದರೆ ಅಸಲೆ, ಹೋದರೆ ಸೋಸಲೆ”

“ಉಬ್ಬೆ ಮಳೆಲಿ ಬಿತ್ತಿದ್ದೆ ಹುಲ್ಲೂ ಕಾಳು ಇಲ್ಲ, ಉಬ್ಬೆ ಮಳೆಗೆ ಗುಬ್ಬಿ ತಲೆಯೂ ನೆನೆಯೋಲ್ಲ”

“ಅಸ್ತೆಗೆ ಆರು ಕಾಯಿ, ಚಿತ್ತಿಗೆ ಮೂರು ಕಾಯಿ”

“ಕುರುಡು ಚಿತ್ತೆ ಎರಚಿದತ್ತ ಮಳೆ, ವಿಶಾಖೆ
ಹಿಡಿದರೆ ಪಿಶಾಚಿ ಹಿಡಿದಂತೆ, ಅನುರಾಧೆ
ಸುರಿದರೆ ಮನೋರಾಗ ಹೋಗುತ್ತೆ”

“ಹುಡುಗ್ಮಂಡೇವೈ ಯಜಮಾನೈ ಕೊಟ್ಟಿ
ವೊಡೆಗದ್ದೆ ಕೊಯ್ದವಂತೆ”

ಇಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ ಈ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತೋಟದ ಮನೆ ಕಾದಂಬರಿಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೇಲಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವವರೆಲ್ಲ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದ ಜನ. ಹಳ್ಳಿಜನರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲೇ ಗಾದೆ ಮಾತಿನ ಪ್ರಯೋಗ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಈ ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಗಾದೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಬರಹಕ್ಕೆ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮೌಲಿಕವಾದ ನುಡಿಗಟ್ಟು

ಮೌಲಿಕವಾದ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಪಾತ್ರ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಬದುಕಿನ ಮೌಲಿಕ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಕಾದಂಬರಿ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ಹೇಳುವುದು ಸೂರಿ ಅವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ನುಡಿಗಳು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಷಣದ ಒಣ ವರದಿಗಳಾಗದೆ ಅನುಭವ ತೀವ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಲಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಓದಿದ ನಂತರವೂ ಈ ನುಡಿಗಳು ಸದಾ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ನೇರ, ಸರಳ, ಸ್ಪಷ್ಟ, ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರುವ ಮಾತುಗಳು ಲೇಖಕರ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆರಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಂದ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿದ ನುಡಿಗಳನ್ನಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. “ವಕ್ಕಲಿಗನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ಕುಟ್ಟಿದಂತೆ”⁷ “ಊಳಲು ಎತ್ತಿಲ್ಲ, ಎತ್ತಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಎದೆಯಿಲ್ಲ”⁸

ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಮಹಿಳಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವಾಗ ರೋಚ್ಚನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸದೆ, ಸೇಡನ್ನು ಬೆಳೆಸದೆ ಕಾರುಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಅಂಶವಿದ್ದರೂ ಅದು ಸೇಡಿನ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲ, ಹೋರಾಟದ ಮಾತು ಬಂದರೂ ಅದು ಹಿಂಸೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಹೊಡೆದಾಟ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಶೋಷಣೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೇವಲ ಗಂಡಸರನ್ನು ದೂಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಕೀಳುಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಲೇಖಕ ಇವರಿಬ್ಬಿಗೂ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಅಸಮಾನತೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವತ್ತ ಓದುಗರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸೂರಿಯವರು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಧೋರಣೆಯ ಅವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದೆ.

ಮಹಿಳಾ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಸೂರಿಯವರ ತೋಟದ ಮನೆ, ಹೊಸಚಿಗುರು, ಶಾಪ, ಪಿತೃವನ, ವಿಷಕನ್ಯೆ, ಮುಂತಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಲಾಗಿದೆ.

“ಸ್ತ್ರೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮುಖ್ಯ, ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು, ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದುಕೊಂಡು ಗಂಡಸಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅಭಿರುಚಿಗಳನ್ನು ತನ್ನದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟಾಇಷ್ಟಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಕೆಳಗಿನ ಅಟ್ಟಿಯ ಹಾಗೆ ಜೀತದಾಳಾಗಿ ಬಾಳಬಾರದು. ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಮರಿಸಬಾರದು. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ತನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ತಾನೇ ಆಯ್ದು ಮಾಡುವ ನಿರ್ಧಾರ ಅವಳದಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ಪ್ರಮಾದದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳಬಹುದು. ಪುರುಷನ ದುಡುಕಿಗೆ, ದುರಾಕ್ರಮಣ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಷ್ಟು

ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಗಂಡನೇಂದು ಮುದ್ರೆಯೊತ್ತಿ, ಹೊತ್ತುತಂದು, ಬಲವಂತವಾಗಿ ಕರುಳು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅವನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ತಾಳಿ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೈರ್ಯವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಥಿತಿ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಬೇಕು. ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅಭಿರೂಪಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಲಿದು ಬಂದಾಗ ನಡೆದಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಿಡದೆ ಆತನ ಬಳಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಆತ ಸ್ವ-ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮುಂದೇ ಆತ ಎಂದೂ ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತನಾಡಲಾರ ಮಾತನಾಡಬಾರದು”⁹

“ಗರ್ಭವತಿಯಾಗುವುದು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೊಟ್ಟ ವರ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಚುವಂತದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಗರ್ಭವತಿಯಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚವೇನೂ ಹಾಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಶಾಪವೇನು ಅಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಇದೆ. ಮಗುವುಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಡಬೇಕೆ? ಬೇಡವೇ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೆಂಗಸೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಡೆಯಬೇಕೆನಿಸಿದ, ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಹಡೆದ ಮಗುವನ್ನಾಗಲಿ ಸಮಾಜ ಕೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬಾರದು. ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು, ಮಗುವನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು, ಪೋಷಿಸಬೇಕು. ಹಗಂತ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರಬೇಕು. ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆಕೆಯನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಆ ಸಮಾಜವಾಗಲಿ, ಕೈಯಿಂದಾಗಲಿ ಹಿಂಸಿಸಬಾರದು”¹⁰

ಈ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾನತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು ಇದೆ. ಪಿತೃವನ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೊದಲನೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯ ನಿಜವಾದ ಸಿಟ್ಟು ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಕೇವಲ ಪುರುಷನ ಮೇಲಲ್ಲ. ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವೆಂದಾಗ ಅದು ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ

ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಎಂಬ ಮಾತು ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೆ ವರ್ಗ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮೊದಲ ನುಡಿ ಪಿತೃವನ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಧ್ವನಿಯಾಗಿದೆ. ಪುರಾಣ ಕಾಲದ ಯಯಾತಿ ಮಹಾರಾಜನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಹಿಳಾ ಶೋಷಣೆಯ ಮುಖಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂದಿನ ಧರ್ಮದ ಬಗೆಗೆ, ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ ಯಜಮಾನಶಾಹಿ ವಿರುದ್ಧ ಲೇಖಕರು ಜಯಾಳ ಪಾತ್ರದ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಹಿಳಾ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಿಂದೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಮಾತುಗಳು ಮಹಿಳಾ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೌಲಿಕವಾಗಿದ್ದು ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಾನತೆಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುರೀತ್ಯಾ ಹೋರಾಟದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ.

ಹೀಗೆ ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಬಗೆಗೆ ಕೇವಲ ಕರುಣೆಯಲ್ಲದೆ ಹೋರಾಟದ ಆಶಯಗಳಿವೆ. ಕೇವಲ ಉಪದೇಶಗಳಾಗಿರದೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾಗಿವೆ. ಬಡವರನ್ನು ಶೋಷಿತರನ್ನು ರೊಚ್ಚಿಗೆಳಿಸಿ ಕೈಬಿಡುವ ವಿಧಾನವಾಗಿರದೆ, ಅವರ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಕಾಳಜಿಯಿದೆ.

“ಪ್ರಜೆಗಳು ಎಂದೂ ಜಾತಿ ಧರ್ಮದ ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವೇ ತಲೆಕೆಟ್ಟ ಗೆರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಳೆದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತಸ್ತು, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ, ಜಾತಿ ಸಾತಿಗಳ ನಡುವೆ ಗೆರೆ ಎಳೆದು ಪರಸ್ಪರ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ? ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೋ? ಪ್ರಭುಗಳಿಗೋ?”¹¹

ಈ ಮೇಲಿನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಮತ್ತು ಆಶಯವಿದೆ. ಜಾತಿಯತೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸಾರುವುದು ಲೇಖಕರ ಆಶಯವಾಗಿದೆ. ಸೂರಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೌಲಿಕವಾದ ಆಶಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಹಿಳಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗೆಗೆ, ಶೋಷಿತರ ಬದುಕಿನ ಬಗೆಗಿರುವ ಮಾನವೀಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುಖೇನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಭಾಷಣೆ

ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಕಾದಂಬರಿಕಾರನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ ಲೇಖಕನೇ ನೇರವಾಗಿ ಕಥೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಯನ್ನು, ಆ ಸಂದರ್ಭದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಓದುಗನಿಗೆ ಕಾದಂಬರಿ ಹೆಚ್ಚು ಸರಳವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಾಟಕವನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕಿಂತ ನೋಡುವುದರಿಂದ ಆನಂದವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕದ ಬಹುಭಾಗವಿರುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಭಾಗ ಇರಲಾರದು. ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ರೂಪಾಂತರಿಸಬಹುದೆ ಹೊರತು ನಾಟಕವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಗೆ ರೂಪಾಂತರಿಸಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಳ್ಳಿ

ಜನಜೀವನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗರು, ಕೊಳಚೆ ಕೊಂಪೆ ಜನರು ಆಡುವ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಭಾಷೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯೆನಿಸುತ್ತವೆ. ನಗರ ಜೀವನದ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಆಡುಮಾತುಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಸರಳವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಯಾವ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲೂ ಕೃತಕತೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾದಂಬರಿ ನಗರ ಜೀವನವನ್ನೇ ಹೇಳಲಿ, ಇಲ್ಲವೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕಿನದ್ದೇ ಇರಲಿ, ಯಾವುದಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ನೈಜವಾಗಿವೆ. ಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಗರ ಇವರಡರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವ ಲೇಖಕಿ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭದ ಕಥಾವಸ್ತುವಿಗೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ಇದ್ಯಾಕೋ ಚಿಕ್ಕೀರ, ಮಂಕ್ ಬಡ್ಡೋನಂತೆ ಕುಂತ್ಯಲ್ಲೋ”¹²

“ಅಪ್ಪಾ ನಿಮ್ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅಂತೀನಿ, ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ದುಡಿದ ದುಡ್ಡು. ಹೋರಿ ತರಾಕಂತ ಬಂದೀವಿ. ಕೈ ಮುಗಿತೀವಿ, ನಿಮ್ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿತ್ತೀವಿ, ದಮ್ಮಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಹಣ ನಮಗೆ ಕೊಡಿ”¹³

“ಎಲ್ಡ್ ಜೊತೆ ಹೋರಿ ಬೇಕಿದ್ದವು ಕಣಣ್ಣಾ | ಕೊಂಡ್ಲೊಂಡ್ ಬರಾನ ಅಂತ”¹⁴

ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ‘ತೋಟದ ಮನೆ’ ಮತ್ತು ‘ಶ್ರೀಗುರು ನಿರ್ವಾಣ ಸಿದ್ಧರು’ ಕಾದಂಬರಿಯಿಂದ ಅಯ್ದುಕೊಂಡವುಗಳು. ಹಳ್ಳಿಗರ ನೆಲದ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ನೈಜವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ. ಅನೇಕ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗರು ತಮ್ಮ ನಾಲಗೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಸ್ಪರ್ಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಕುತೂಹಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ವ್ಯಾಕರಣಕಾರರು ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರೇ ನಿಜವಾದ ಹೊಸ ಭಾಷೆಯನ್ನು

ಬೆಳೆಸುವವರು. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಲೇಖಕ ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನೇಕ ಅಡುಮಾತಿನ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಎತ್ತು' ಪದ ಇಲ್ಲಿ 'ಹೋರಿ' ಆಗಿದೆ, 'ಮಂಕು' 'ಮಂಕ' ಆಗಿದೆ. 'ಎರಡು' 'ಎಲ್ಡ್' ಆಗಿದೆ : 'ಕೊಂಡುಕೊಂಡು' ಎಂಬುದು 'ಕೊಂಡ್ಕೊಂಡ್' ಆಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪದಗಳನ್ನು ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸೂರಿಯವರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನರು ಆಡುವ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಇದ್ದು. ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಕೊನೆ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. 'ತೋಟದ ಮನೆ' ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಲ್ಲಕ್ಕೆ ತಿಮ್ಮವ್ವನನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಗೌಡನೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ತಿಮ್ಮವ್ವ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಹೊರಬರುವಾಗ ಕೊಲೆಗೀಡಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಶವವನ್ನು ತೋಟದಲ್ಲಿಯೆ ಮುಚ್ಚಿಹಾಕಿದಾಗ ಚಿಕ್ಕೀರಯ್ಯ ತಿಮ್ಮವ್ವ ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಉಳ್ಳವರ ಪರವಾಗಿದ್ದು ಬಡವರನ್ನು ಕುರಿತು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

"ಇನ್ನೇನಾಡಾಕಾಯ್ದೆ ತಾಯಂತೆ ಮಗ್ಗು, ನೂಲ್ಂತೆ ಸೀರೆ' ಅಂತ ಅಷ್ಟಿಲ್ಲೆ ಗಾದೇ ಕಟ್ಟವ್ರಾ ಹಿರೀಕ್ರು"¹⁵

ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು 'ತೋಟದ ಮನೆ' ಕಾದಂಬರಿಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಕೇವಲ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಭಾಷೆಯೊಂದೇ ಆಗಿರದೆ, ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮ್ಯತೆ ಇದೆ. ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಕ್ಕನ ಪರವಾಗಿ ಹನುಮಕ್ಕ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕೀರಯ್ಯನ ಅಳಿಯನ ನಡುವೆ ತೀವ್ರವಾದ ಮಾತಿನ ಸೆಣಸಾಟವಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ ಬಗೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ನಗರದ ಜನರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಲೇಖಕರು ಹೇಗೆ ಸರಳಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

"ಇದುವರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಗಂಡಸರು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದರು. ಇನ್ನು ಹೆಂಗಸರ ಸರದಿ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ, ಗಂಡ ಕೆಟ್ಟರೆ ಗೃಹಿಣಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾದರು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಂಗಸು ಅದಿಲ್ಲಕ್ಕಿ ಗೃಹ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆದಳು. ಆದರೆ ಹೆಂಗಸು ಕೆಟ್ಟರೆ ಮಕ್ಕಳು ಮುದುಕರ ಗತಿಯೇನು?"¹⁶

ಇವೆರಡೂ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಹುಡುಕಾಟವಿದೆ. ಎರಡು ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು 'ಖಿತ್ಯವನ' ಕಾದಂಬರಿಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಪಾತ್ರವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಯ ಪಾತ್ರವಾದ ಸೂರಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಬದುಕಿನ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಆಯಾ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಲೇಖಕರ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವವಿದೆ. ಅನೇಕ ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಹುಡುಕಾಟವಿದೆ.

ವರ್ಣನೆ

ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ವರ್ಣನೆ, ಪಾತ್ರ ವರ್ಣನೆ, ಸನ್ನಿವೇಶ ವರ್ಣನೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನೇಕ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸುಂದರವಾದ ಕಾವ್ಯದಂತೆ ಕಮನೀಯತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಪ್ರಕೃತಿ ವರ್ಣನೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡೆ ಬಂದಿದೆ. ಪಾತ್ರಚಿತ್ರಣದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ವರ್ಣನೆ ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಹೊಸ ಚಿಗುರು, ತೋಟದ ಮನೆ, ಗುರು, ಮುಂತಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ

ವರ್ಣನೆ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆಯಾದರೂ, ಶ್ರೀಗುರುನಿರ್ವಾಣಸಿದ್ಧರು ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮತ್ತು ನೈಜವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

“ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯ, ಹಾಲು ಚೆಲ್ಲಿದಂತಹ ಬೆಳದಿಂಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹರಡಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗೂಬೆಗಳ ಪೂತ್ಕಾರ. ಹುಳು ಉಪ್ಪಟೆಗಳ ಕೊರಳ ಸಾವಿರ ಸದ್ದಿನ ಗರಗಸ ನಿಶ್ಯಬ್ಧತೆಯನ್ನೇ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎತ್ತಲಿಂದಲೋ ಸಾಗಿ ಬಂದ ಮೋಡವೊಂದು ತುರುವಿಕಲ್ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಣ ಚಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿತ್ತು...”¹⁷

ಈ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶ್ರೀಗುರು ನಿರ್ವಾಣಸಿದ್ಧರು ಕಾದಂಬರಿಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಸೂರಿಯವರ ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಸ್ತು, ಆಶಯ, ಧೋರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊಡುಗೆ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಸರಳ ಶೈಲಿ, ಸಹಜ ಸುಂದರ ವರ್ಣನೆ, ಶಿಸ್ತಿನ ಪ್ರತಿ ಪಾದನೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಓದುಗರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿವೆ. ‘ಸಂಧ್ಯಾ ಸೂರ್ಯನ ಹೊಂಗಿರಣಗಳು ಅಡಿಕೆ ಮರಗಳ ಸಂದಿಗಳಿಂದ ತೂರಿ ಬಂದು ಅಂಗಾತ ಮಲಗಿದ್ದ ಚಂದ್ರನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದವು.....’¹⁸ ಮತ್ತು ‘ರಾಜನ ಗಂಭೀರತೆ, ಅಬ್ಬರದ ಭೋರ್ಗರೆತ, ಬಾಣದ ವರ್ಣರಂಜಿತ ತುಷಾರ ತುಂತುರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅಸಂಖ್ಯಾ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲುಗಳು, ರಾಣಿಯು ನೊರೆ ನೊರೆಯಾಗಿ ಹಾಲಿನಂತೆ ಹರಿದಿಳಿಯುವ ಪ್ರವಾಹ.....’¹⁹

ಇಂತಹ ಸಾಲುಗಳು ಯಾವ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಔಚಿತ್ಯ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಲ್ಕು ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡ ಈ ಮೇಲಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣನೆಗಳು ಉತ್ತಮವಾದ ಕಾವ್ಯದಂತಿವೆ. ಚೈತ್ರಮಾಸದ ವರ್ಣನೆ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ವರ್ಣನೆ, ಮೊದಲ ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭ, ನದಿಯ

ಭೋರ್ಗರೆತ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಲೇಖಕರು ಆಯಾ ಕಾದಂಬರಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಹಾಲು ಚೆಲ್ಲಿದಂತಹ ಬೆಳದಿಂಗಳು’, ‘ಸಂಧ್ಯಾ ಸೂರ್ಯನ ಹೊಂಗಿರಣಗಳು’, ‘ಬಾಣದ ವರ್ಣರಂಜಿತ ತುಷಾರ ತುಂತುರುಗಳಲಿ’-ಈ ಮುಂತಾದ ವರ್ಣನೆಯ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹೋಲಿಕೆ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಲೇಖನಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಆಡಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಎನ್ನುವ ಮಾತಿಗೆ ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ನಿದರ್ಶನವಾಗಿವೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು, ಅದರ ಭವ್ಯತೆಯನ್ನು ವರ್ಣನೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತವೆ.

ತಂತ್ರ

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರ ಕೂಡ ಅಲಂಕಾರ, ಉಪಮೆಗಳಂತೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಗುಣವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ಶೈಲಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಒಂದು ವಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರಿಗೆ ‘ತಂತ್ರ’ ಎನ್ನುವು ಈ ಪದ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂಜಿಕೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಬಹುದು. ಎಷ್ಟೋ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಂತ್ರದ ಮಾತು ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು? ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸರಳ ಕೃತಿಯೂ ಕೂಡ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಂತ್ರಕ್ಕೂ ಕೃತಿಯ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಸಂಬಂಧವಿದೆ.

“ನಿಜವಾಗಿ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಯನ್ನು ಓದುವುದು ಎಂದರೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಯಾಣ. ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಯಂತ್ರಣವಿದೆ. ಈ ನಿಯಂತ್ರಣವೇ ಅದರ ತಂತ್ರ...ಕವಿ ತನ್ನ ಜೀವನನುಭವವನ್ನು ಓದುಗನಿಗೆ ಸಂವಹನಗೊಳಿಸಲು ಅನುಭವವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸುವ ವಿಧಾನವೇ ಕೃತಿಯ ತಂತ್ರ.ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಯಲ್ಲಿ

ತಂತ್ರ, ಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಶರೀರ ನೀಡುವ ವಿಧಾನ.”²⁰ ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರದ ಬಳಕೆಯ ಬಗೆಗೆ ಎಲ್.ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕೃತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ತಂತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯ ವಸ್ತು, ಧೋರಣೆ, ಆಶಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು, ಪರಿಣಾಮ ಕಾರಿಯಾಗಿಸಲು ಬಳಸಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ವಿಧಾನವೆಂದು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಿ.ಎನ್.ರಾಮಚಂದ್ರನ್ ಅವರ ‘ಸಾಹಿತ್ಯವಿಮರ್ಶೆ’ ಕೃತಿಯ ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ‘ಕಥನ ಶಾಸ್ತ್ರ’ ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶಾ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ ಲೇಖಕನಾದವನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮತ್ತು ಓದುಗನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಐದು ಸಂಹಿತೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಹೀಗಿವೆ. 1. ಘಟನಾಸೂತ್ರಸಂಹಿತೆ, 2. ರಹಸ್ಯ ಸಂಹಿತೆ, 3. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಹಿತೆ, 4. ನಿರ್ದೇಶನಾ ಸಂಹಿತೆ, ಹಾಗೂ 5. ಸಂಕೇತ ಸಂಹಿತೆ.²¹ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳು ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಸೂರಿಯವರ ಸೃಜನಶೀಲ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಹಿತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಸಂಹಿತೆಗಳು ಸೂರಿಯವರ ಅನುವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಸೂರಿ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ತುಂಬಾ ಸರಳವಾಗಿವೆ. ಓದುಗನಿಗೆ ಕ್ಲಿಷ್ಟವೆನಿಸುವ ಯಾವ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕಥೆಯನ್ನು ಅವರು ಸರಳವಾಗಿ, ನೇರವಾಗಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಗಾಗಿ ಅವರು ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ, ಹೇಳುವ ರೀತಿ, ವಿಧಾನ ಇವು ಕಾದಂಬರಿಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ತುಂಬಾ ಮುಖ್ಯವೆನಿಸುತ್ತವೆ.

ಸೂರಿಯವರ ಸೃಜನಶೀಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳಾದ ‘ಹೊಸ ಚಿಗುರು’ ‘ತೋಟದ ಮನೆ’ ‘ಪಿತೃವನ’ ‘ಶ್ರೀಗುರು ನಿರ್ವಾಣ ಸಿದ್ಧರು’ ‘ಗುರು’ ಶೀತಾಗ್ನಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಥೆ ಹೇಳುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಂತ್ರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

‘ತೋಟದ ಮನೆ’ ಮತ್ತು ಹೊಸಚಿಗುರು ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಒಂದೇ ತಂತ್ರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದರು, ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಪಾತ್ರಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದೇ ತಂತ್ರವನ್ನು ಕಾದಂಬರಿಕಾರರು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ತೋಟದ ಮನೆ ಕಾದಂಬರಿಯು ಮೊದಲಿಗೆ ಕೃಷಿಕ ಜನಾಂಗದ ಬದುಕನ್ನು ವರ್ಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕೃಷಿಕರ ಮೂಲ ಕಸುಬಾದ ಕೃಷಿ ಕಾಯಕದ ಬಗೆಗೆ, ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಹಂತಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮೊದಲಿಗೆ ಚಿಕ್ಕೀರಯ್ಯ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಕೃಷಿ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮಳೆಯ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ಅಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಬೆಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಸಾಲಗಾರನಾಗಿ ತನ್ನ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವೇ ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು. ಮೂರನೆಯದು ಚಿಕ್ಕೀರಯ್ಯನ ಮಗಳು ತಿಮ್ಮವ್ವ ಗೌಡನಿಂದ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಕೊಲೆಯಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ಕೊಲೆಯಾಗಿ ರಾಮುವಿನಿಂದ ತನಿಖೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಆರೋಪಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ರಾಮು ಮತ್ತು ಜ್ಯಾಲಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರೇಮ ಬೆಳೆದು ಮದುವೆಯಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಲೇಖಕರು ಕೊಲೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ತಂತ್ರವು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. “ಗೌಡನಿಂದ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಸತ್ತ ತಿಮ್ಮವ್ವ ಕಡಾಣಿ ಕಲ್ಲಕ್ಕನಿಗೆ ದೆವ್ವವಾಗಿ

ಕಾಣಿಸುವಂತೆ ಜ್ಯಾಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಿಂದ ದಿನೇ ದಿನೇ ಭಯದಿಂದ ಸೊರಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಲಕ್ಕನನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಂಗೇಗೌಡ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಯಾಲಿ ಕಲ್ಲಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದ ಹನುಮಂತ ದೇವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರವಾದಿಯ ಬಳಿಗೆ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಕ್ಕನಿಂದಲೇ ಕೊಯ್ಯಿಸಿದಾಗ ಅದರಿಂದ ರಕ್ತ ಹೊರ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡ ಮಂತ್ರವಾದಿ ನಿನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ದೆವ್ವ ಸಾಮಾನ್ಯದ್ದಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಪ ಏಕೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ಯಾರ್ಯಾರೂ, ಏನೇನು ಮಾಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ನಿಜಹೇಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಕ್ತವನ್ನು ಕಾರಿಕೊಂಡು ಸಾಯುತ್ತೀಯೆ ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿದಾಗ, ನಡೆದ ಘಟನೆಯೆಲ್ಲವನ್ನು ಚಾಚು ತಪ್ಪದೇ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಜ್ಯಾಲಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ²² ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅತೀತವಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲಿರುವಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ತನ್ನಮೇಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇದನ್ನೇ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿಸುತ್ತಾಳೆ.

'ಪಿತೃವನ' ಕಾದಂಬರಿಯು ನಿರ್ದೇಶನಾ ಸಂಹಿತೆಯ ತಂತ್ರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿನ ಒಳ್ಳೆಯತನ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ, ಘರ್ಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ವೇದನೆಯಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳದ ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪಾತ್ರಗಳು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಸೂರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವರ್ಗದವನಾಗಿದ್ದರೂ ಶವವಾಹಕ ವೃತ್ತಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಬದುಕಿನಲ್ಲಾಗುವ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರಗಳು, ಆ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರ ರಹಸ್ಯಗಳು, ಗಡಸು ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಒರಟುತನದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಓದುನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ. ನಾಯರ್‌ನ ಮೂಕಪ್ರೇಮ

ನಮಗೆ ಮೂಕ ಭಾದೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅರುಣಾಳ ಬಾಳು ಸವಾಲೆಸೆಯುತ್ತದೆ. ಜಯಳ ಪಾತ್ರ ಓದುಗರನ್ನು ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಆನಂದ್, ಸೂರಿಯ ಸಹಚರರು ಓದುಗರನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ಮಾನ್‌ವಾಸಿ ವೀರಬಾಹು ಹೊಸದೊಂದು ತೀರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಅಣ್ಣಮ್ಮ, ಚಲ್ಲಮ್ಮ, ರಾಜು, ರಿಕ್ವಾದವನು ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ನಮ್ಮೆದುರು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಓದುಗನನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುವ ತಂತ್ರ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬಹುದಾದ ಗುಣವನ್ನು ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

'ಶ್ರೀಗುರು ನಿರ್ವಾಣಸಿದ್ಧರು' ಕಾದಂಬರಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಹಿತೆಯ ತಂತ್ರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಒಂದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೃತಿ. ಇಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ನಿಕಾಹ್-ತಲಾಕ್, ನಮಾಜಿನ ವಿವರಣೆ, ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣ, ಮಳೆಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬಗೆಗಿನ ವಿವರಣೆ, ಗಾದೆಗಳು ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಕಣಜವಾಗಿಸಿವೆ. ಹಲವು ಸ್ಥಳಗಳ ಹೆಸರಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಸ್ಥಳಪುರಾಣ ಓದಿದಾಗ ನಮಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿರ್ವಾಣಸಿದ್ಧರು ಮರೆದಪವಾಡಗಳು, ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಸತ್ಪಥವನ್ನು ತೋರಿದ ಘಟನೆಗಳು, ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವೇ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಅನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣ ತಿಳಿಸುವ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

'ಷಾಂಗ್ರೀಲಾ', ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಹಸಭರಿತ ಕಾದಂಬರಿ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಯಾತ್ರಿ ಮತ್ತು ಅವಿನಾಶ್ ಹಿಮಾಲಯ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅಮೇರಿಕದವರು ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟ ಪ್ಲೋಟೋನಿಯಂ ಬ್ಯಾಟರಿಯನ್ನು

ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ಲೋಟೋನಿಯಂ ಬ್ಯಾಟರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು 'ಪ್ಲೋಟೋನಿಯಂ ಫೈಂಡರ್' ಎಂಬ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸುವ ತಂತ್ರವೇ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ ಇವರ ಪ್ರಯಾಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುವ ಅಫೋರಿಗಳ ಜೀವನ, ಬೌದ್ಧ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಬೇಟೆ, ಷಾಂಗ್ರೀಲಾದ ರಾಜ ಶಾಕ್ಯನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೇನಕನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ಅವಿನಾಶ್ ಗೆದ್ದು ಶಾಕ್ಯನನ್ನು ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಮುಂದುವರಿತದೆ.

'ಮೆರಾ ಭಾರತ್ ಮಹಾನ್' ಕಾದಂಬರಿಯು 'ಗ್ರೀನ್‌ಟಾರ್ಜ್' ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ತಂತ್ರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡದ್ದಾಗಿದೆ. 'ಹಿಮಜ್ವಾಲೆ' ಅಂಚಾರ್ಪಿಕಾ ಖಂಡದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವೈಚಿತ್ರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಬ್ಲಡ್ ಸಕ್ಟರ್ (ಶಿಶು ರಕ್ತಾನ್ವೇಷಣೆ) ವಿಭಿನ್ನ ಕಥಾ ವಸ್ತುವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿ. ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇಂದಿರಾದೇವಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಶಿಶುಗಳ ರಕ್ತವನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ಪೌಶಾಚಿಕ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಅನ್ವೇಷಿಸಿ, ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಕಥಾ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮನ, ಆಸ್ತಿ ಮತ್ತು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಮತ್ತು ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಧ್ಬುತ ಸರಮಾಲೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿ. ಮನೋಯಜ್ಞ-1-2, ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಅಪಾರವಾದಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು. ತನ್ನ ಮರಣದ ದಿನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

'ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಂತ್ರ ಎನ್ನುವುದು ಕವಿಯ ಜೀವನಾನುಭವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ಅನುಭವ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಬರಿಯ ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿದಾಗ ಕೃತಿ ಕರಡಿಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊದ್ದೆ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯ ತಂತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನವೇ ಒಂದು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಡುವ ಅನುಭವ' ಎನ್ನುವ ಎಲ್. ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅದರ ತಂತ್ರದ ಬಳಕೆ ವಸ್ತು-ಧೋರಣೆ-ಆಶಯಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬರಿಯ ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಲಾರದು.

ಸೂರಿ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂತ್ರದ ಬಳಕೆ ಕರಡಿಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊದ್ದೆ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಕಾಣದೆ, ತುಂಬಾ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮತ್ತು ವಸ್ತುವಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಅವರು ತಂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ತಂತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿದವರಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ತುಂಬಾ ಸರಳವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಅವರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿದೆ. ಸಪ್ತಗೆ ಕಾಣುವ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಗುಣವಿದೆ, ಸಂದರ್ಭೋಚಿತ ವರ್ಣನೆಗಳಿವೆ. ಅವರು ಬಳಸಿದ ಆಡುನುಡಿಗಳು-ಪಡೆನುಡಿಗಳು-ಗಾಡೆಮಾತುಗಳು ಒಟ್ಟಾರೆ ಕೃತಿಯ ಸೊಬಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಲೇ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ಸೂರಿಯವರಿಗೆ ನಗರದ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾದಂಬರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದರೂ ಅದು ನೈಜವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಬ್ಬರದ ಪ್ರಚಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಆಡಂಬರದ ಚಮತ್ಕಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸೂರಿ ಅವರ ಕೃತಿಗಳು ಅವರ ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿ, ತಂತ್ರದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವೈಚಾರಿಕತೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕತೆಗಳು ನೈಜತೆಯಿಂದ ಹೊಸದನ್ನು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಮೀಕ್ಷೆ

ಸೂರಿಯವರ ಸೃಜನಶೀಲ ಮತ್ತು ಅನುವಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಮತ್ತು ಪುರುಷ ಪಾತ್ರಗಳು ಕಂಡು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪುರುಷಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯ ಶೋಷಣೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುವುದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸೂರಿ ಅವರ ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೂ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾದಂಬರಿಗಳಿಗೂ ವಸ್ತು, ಧೋರಣೆಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಿದೆ. ಅವರ ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರಗಳು ಪ್ರಾರಂಭದ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಭವಿಸಿದರೆ. ನಂತರದ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಬಂಡಾಯ, ತಾತ್ವಿಕ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಸೂರಿಯವರ ಸೃಜನಶೀಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪಾತ್ರಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಡತನದ ಪರಿಸರದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವಂಥವು. ಬಡತನದ ಅಸಮಾನತೆ ಇವರ ನಿರಂತರ ಶೋಷಣೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಬಡತನದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಯಜಮಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಶೋಷಣೆ ನಡೆಯದಿದ್ದರೂ, ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರಗಳು ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದಂಥವು. ಪ್ರಾರಂಭದ ಪಾತ್ರಗಳು ಈ ನೋವು-ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅಸಹಾಯಕರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ-ಕನಿಕರವೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ನಂತರದ ಮಹಿಳಾಪಾತ್ರಗಳು ಈ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಸಹಿಸುವುದರ ಬದಲು, ಶೋಷಣೆಯ ವಿರುದ್ಧ ದನಿ

ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಗೊಳಿಸುತ್ತಾ: ಸಂಘಟನೆ, ಚರ್ಚೆ, ದನಿಯೆತ್ತಿ ಮಾತನಾಡುವ ಧೈರ್ಯದ ಮೂಲಕ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರಗಳು ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಇವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಸೂರಿಯವರು ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತುಂಬ ನಿಷ್ಣಾತರು ಅದು ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರವೇ, ಪುರುಷಪಾತ್ರವೇ ಆಗಿರಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಸಾರಾವತ್ತಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪಿತೃವನ ಕಾದಂಬರಿಯ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜಯ, ಮಂಗ, ಅರುಣಾ, ಬಡತನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಪಾತ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ಬಡತನವೇ ಶಾಪವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿರುವಾಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮೈಮಾರಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರುಣಾಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು “ಅರುಣಾ! ಎಂಬ ಕರೆಕೇಳಿ ಎಷ್ಟು ದಿನವಾಗಿತ್ತೂ, ‘ರೋಗದ ಗೊಡ್ಡು, ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ‘ಸಿನಿಮಾಸ್ಟಾರ್’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹುಳು ಬಿದ್ದು, ಎಲೆ ಉದುರಿಸಿಕೊಂಡ ಮೋಟು ಮರದಂತಿದ್ದ ಆಕೆ ಅವರೆಲ್ಲರ ನಡುವೆ ಸುಂದರಿಯೆ!”²³ ಎಂಬ ವ್ಯಂಗ್ಯದ ನುಡಿ ಅವಳ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಅರುಣಾಳ ಬದುಕಾದರೆ ಜಯಾ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನಾಥಳಾಗಿ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣದಾಸೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಇವರು ಜಯಾಳನ್ನು ದಲ್ಲಾಳಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಶಾಲೆ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಮಾನವೀಯವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. “ದಲ್ಲಾಳಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಹುಡುಗಿಯರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕುದುರಿಸುವುದು. ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆ ಜಯಾಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆಟ್ಟು ಮರುದಿನ ಶಾಲೆಗೆ

ಹೋಗಬೇಡ, ಯಾರೂ ನೆಂಟರು ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರು²⁴ ಹೀಗೆ ತನ್ನದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಂದಲೇಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಮೂಲಕ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾಳೆ.

ಸೂರಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಯಕಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ ಇಲ್ಲಿಯ ಪುರುಷಪಾತ್ರಗಳು ಕೆಳವರ್ಗದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಸೂರಿ, ಜಾನಕಿರಾಮಯ್ಯ, ಜಾತಿಯಿಂದ ಅಂತಸ್ತಿನಿಂದ ಏನು ಕಡಿಯೆಯಿಲ್ಲದವರು. ಸೂರಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಲೇಖಕರು ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ. "ಸೂರಿಯ ಪೂರ್ತಿಹೆಸರು ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಅಜ್ಜಿ ಮಾತ್ರ ಸೂರಿ ಅಂತಲೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು, ತಂದೆಯವರೇನೋ ಅಪ್ಪಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಂದೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳಿ 'ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಸಿದಳು.ತನ್ನ ತಾತ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಯಜ್ಞಮಾಡಿ ಸೋಮಾಯಾಜಿ ಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನತಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹತ್ತು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಪೌರೋಹಿತೃಮಾಡಿ 'ಸಿದ್ಧಾಂತಿ' ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.ತಾನು ಮಾತ್ರ ಅತ್ತ 'ಕೇಶವಾಯ ಸ್ವಾಹ' ಆಗಲಿ ಎ.ಬಿ.ಸಿ.ಡಿ. ಯಾಗಲಿ ಅಂಟದೆ ಹೇಣಗಳ ಸೂರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದೆ"²⁵ ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ ಸೂರಿ. ಪಿತೃವನ ಪು. 73.

"ಜಾನಕಿ ರಾಮಯ್ಯ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡರೈತ. ಅನ್ನಕ್ಕಾಗಿ, ಸಾರಿಗಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಎಕರೆ ಮಾರಿಕೊಂಡ. ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ. ಬಾವ ಮೈದುನ ಕೊಲೆಯ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸಿ ತನ್ನ ನೆತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ, ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಕೈಬಿಡಲಿಲ್ಲ ಹಸಿವು ಎಂಬ ಹನ್ನೊಂದನೇ ಅವತಾರವನ್ನೆತ್ತಿ, ಜಾನಕಿ ರಾಮಯ್ಯನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಒಳಗೆ ವಿಶ್ವ ರೂಪ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ....."²⁶ ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ ಸೂರಿ. (ಪಿತೃವನ ಪು.73) ಇಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿರಾಮಯ್ಯ ಸ್ಥಿತಿವಂತನಾದರೂ, ಬಂಧುಗಳಿದ್ದರೂ, ಎಲ್ಲರ

ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಅನಾಥನಾಗುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

'ಹೊಸಚಿಗುರು' ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಾಳ, 'ತೋಟದ ಮನೆ' ಕಾದಂಬರಿಯ ರಾಮಣ್ಣ, ದಲಿತರ ಮೇಲಾಗುತ್ತಿರುವ ದೌರ್ಜನ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು-ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ಸಮಾನತೆಯ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗಿಂತ, ಸ್ತ್ರೀ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಸ್ತ್ರೀಗಿಂತ ಪುರುಷ ಮೇಲೆ-ಎಂಬ ಶುಷ್ಕ ಚರ್ಚೆಯಿದೆ: ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾದಂಬರಿಗಳ ಪುರುಷ, ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದಾಗ ಈ ಅಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ತ್ರೀಪಾತ್ರಗಳ ಬಂಡಾಯ ಕೇವಲ ಪುರುಷರ ಮೇಲಷ್ಟೇ ಆಗಿರದೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಅಸಮಾನತೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪುರುಷ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಹೋರಾಡುವುದು ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸಂಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೂರಿಯವರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳು ತಮ್ಮ ಗುಣ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಹಸಿರಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು :

1. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (1994). ತೋಟದ ಮನೆ. ಪುಟ. 35
2. ಅದೇ. ಪುಟ. 36
3. ಅದೇ. ಪುಟ. 72
4. ಅದೇ. ಪುಟ. 40
5. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ, (1988). ಹೊಸ ಚಿಗುರು. ಪುಟ. 79
6. ಅದೇ. ಪುಟ. 84

7. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (1994). ತೋಟದ ಮನೆ. ಪುಟ.24
8. ಅದೇ. ಪುಟ. 42
9. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ ಸೂರಿ. (1994). ಪಿತ್ಯವನ, ಪುಟ. 85
10. ಅದೇ. ಪುಟ. 86
11. ಅದೇ. ಪುಟ. 95
12. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (1994). ತೋಟದ ಮನೆ. ಪುಟ. 16
13. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (2003). ಶ್ರೀ ಗುರು ನಿರ್ವಾಣ ಸಿದ್ಧರು. ಪುಟ. 57
14. ಅದೇ. ಪುಟ. 57
15. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (1994). ತೋಟದ ಮನೆ. ಪುಟ. 52
16. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ ಸೂರಿ. (1994). ಪಿತ್ಯವನ. ಪುಟ. 83
17. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (2003). ಶ್ರೀ ಗುರು ನಿರ್ವಾಣ ಸಿದ್ಧರು. ಪುಟ. 20
18. ಅದೇ. ಪುಟ. 96
19. ಅದೇ. ಪುಟ. 22
20. ಅದೇ. ಪುಟ. 22
21. ರಾಮಚಂದ್ರ ಸಿ.ಎನ್. ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆ. ಪುಟ. 221
22. ಅದೇ. ಪುಟ. 222
23. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (1994). ತೋಟದ ಮನೆ. ಪುಟ. 90
24. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ ಸೂರಿ. (1994). ಪಿತ್ಯವನ. ಪುಟ. 116
25. ಅದೇ. ಪುಟ. 59
26. ಅದೇ. ಪುಟ. 73.
2. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (1994). ಶಾಪ. ಹೇಮಂತ ಪ್ರಕಾಶನ
3. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ, (1994) ತೋಟದಮನೆ. ರತ್ನ ಪ್ರಕಾಶನ
4. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (1988). ಹೊಸಚಿಗುರು. ರತ್ನ ಪ್ರಕಾಶನ
5. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (1999) ಶೀತಾಗ್ನಿ. ರತ್ನ ಪ್ರಕಾಶನ
6. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ ಸೂರಿ. (1994). ಪಿತ್ಯವನ. ಗೀತಾಂಜಲಿ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್.

ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಅಜ್ಜಂಪುರ ಜಿ. ಸೂರಿ. (2003). ಶ್ರೀ ಗುರು ನಿರ್ವಾಣ ಸಿದ್ಧರು ಅಥವಾ ಸಿದ್ಧಪುರುಷ. ರತ್ನ ಪ್ರಕಾಶನ